ANUL XXII. Seria II — No. 582 — 4 pagini 5 LEI — Sâmbătă 30 Mai 1942

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60
Telefoane: Secretariat . . 5.91.86
Provincia . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1200
6 luni . . . . . „ 600
Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938
Administrator Delegat Al. Iliescu

BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAŢIEI

„SAPTAMANA DE AUR"

Comentariul pe care îl indică acest titlu ar părea, poate, prea tardiv şi ultimele comunicate ale victoriilor din Răsărit au avut grija, de altfel, să treacă în anonimat preocupări şi mai grave decât consemnarea unor evenimente sportive.

Intârzierea noastră a fost totuşi voită deoarece am intenţionat să treacă sgomotul unor victorii care ne-au măgulit orgoliul şi ne-au ridicat prestigiul ,— căutând ca, într'un scurt şi necesar răgaz, să vedem toate aceste victorii în adevărata lor perspectivă.

Am reuşit două victorii la rugby şi o mare biruinţă la tennis, cari, fără exagerare, afirmă sportul românesc pe primul plan al sportului continental.

Dacă de rugby ne-am ocupat, subliniind, în deosebi, nu o victorie sau două, privite prin prisma rezultatului, ci trasând — din păcate, mult prea scurt — trăsăturile unei mari victorii morale, de tennis n'am avut acest răgaz.

Pe Tănăsescu îl ştim de mai mulţi ani una din cele mai bune rachete ale continentului nostru, fiecare deplasare a lui peste hotare constituind o tot atât de bună propagandă pentru România.

A învins jucători mulţi şi buni, atât acasă cât şi în străinătate, reuşind toate aceste victorii printr'un talent şi printr'o seriozitate deopotrivă de bine dozate.

De data aceasta nu mai este însă vorba de isprava unui singur element excepţional produs de tennisul românesc, — ci de marea victorie reuşită de echipa României în Germania, acolo unde, se ştie, tennisul are mulţi, foarte mulţi entuziaşti.

Este o victorie minunată pe care ne-a făcut-o cadou în această săptămână de aur, o mână de oameni care s'au dovedit conştienţi de culorile pe care le reprezintă, care şi-au stimat ambiţiile şi şi-au dublat eforturile, pentrucă siguri pe calităţile lor să învingă acolo unde nimeni nu putea să le dea un pronostic favorabil.

A fost, această victorie, poate una din cele mai frumoase biruinţe ale sportului românesc din ultimii ani.

Şi pentrucă ea se adaugă celorlalte două reuşite de anonimii şi minunaţii, necunoscuţii noştri rugbişti, întegrându-se într'o mare săptămână a educaţiei complecte pe care noi o slujim de mult şi pe care am numit-o sport, — să fim convinşi, odată şi pentru totdeauna că propaganda cinstită a unei ţări se face mai ales prin sport...

N'am exagerat niciodată şi chiar atunci când am dat această impresie, faptele şi realităţile care s'au desfăşurat în timp, ne-au confirmat.

Sportul este, — aşa cum am mai spus-o — o imbatabilă şcoală şi mai este — aşa cum o spunem acum — o de neînvins propagandă.

O propagandă pe care o fac muşchii sănătoşi şi trupurile robuste ai unei ţări viguroase şi ţări, capabile de eforturi şi lupte, de mari bucurii şi mari jertfe.

«Săptămâna de aur» acest lucru a confirmat şi noi trebue să-l înţelegem.

Nu ne-am servit de sex-appellu-ul nici unei cântăreţe de bar, n'am colorat nici un fel de batistuţă şi n'am strigat nicăeri strident, — dar rezultatul a fost just şi cinstit, la fel ca şi lupta atleţilor noştri.

Ni s'au recunoscut aceste victorii în adevăratul lor simbol de realităţi biologice.

La frontiera de Est a Europei n'am fost niciodată nişte stârpituri, — dar am fost întodeauna o pavăză dreaptă şi neînfricoşată care a rămas mereu verticală, aşa ca o minune sau o ciudăţenie a unei istorii grele.

Noi am avut forţele îmbatabile ale unei rezistenţe pe care sportivii aci, pe frontul intern, — tot aşa cum alţii, pe alt front, şi-au luat grija integrală a unei definitive reabilitări şi a unor depline confirmări de rasă, istorie şi dreptate...

VICTOR COSTIN POPESCU

Pregătiri pentru partida cu Slovacia dela 21 lunie

BUCUREŞTI - RESTUL ŢARII
UN JOC DE SELECŢIE LA 7 IUNIE IN CAPITALA

Un lot de 25 de jucători bucureşteni convocaţi pentru astă seară la federaţie

Ultima şedinţă a Comitetului Federal FRFH a fost dedicată aproape în întregime pregătirii echipei naţionale pentru jocul cu Slovacia dela 21 Iunie.

In primul rând, comitetul a decis convocarea lotului de jucători bucureşteni pentru astăzi la ora 19.30 la sediul federaţiei, unde d. dr. Puiu Stroescu va ţine o scurtă alocuţiune jucătorilor în legătură cu pregătirile şi cu partida cu Slovacia.

Lotul convocat cuprinde 25 de jucători şi anume:

Portari: **David, Sadowski.**

Fundaşi: **Marinescu, Duce, Negrescu, Ghiuriţan.**

Halfi: **Siclovan, Cearughin, Răşinaru, Torjoc, Pepelea, Anghelache, Simatoc, Lupaş.**

Inaintaşi: **Ene, Beraru, Ploeşteanu, I. Dumitrescu, Humis, Sonny Niculescu, Mihăilescu, Marian, Bogdan, Coracu, Iordache.**

INTAIUL ANTRENAMENT ŞI UN JOC TARE

In acelaş timp, comitetul a decis ca întâiul antrenament să aibe loc la 3 Iunie pe terenul Venus, antrenament care va constata din condiţie şi cu balonul.

In schimb, pentru data de Duminică 7 Iunie s'a fixat un joc între selecţionata Capitalei şi Restul Ţării. Cu acest prilej vor fi verificaţi şi jucătorii provinciali. După acest joc, provincialii reţinuţi vor fi chemaţi la antrenamentele din Bucureşti, pentru a se pregăti laolaltă cu bucureştenii.

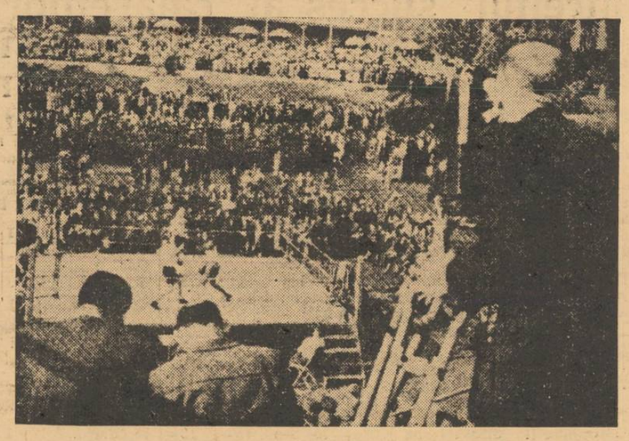

O fază din matchul Besselman-Cassadei

Matchul de atletism
România - Germania amânat pentru sfârşitul lunei August

In cursul zilei de eri, federaţia Română de atletism a primit din partea forului german o adresă prin care se face cunoscut că actualmente proectatul match dela 27 Iunie nu poate avea loc. In schimb germanii propun sfârşitul lunei August lăsând federaţiei noastre alegerea datei.

Se pare că echipa noastră va mai susţine la întoarcerea dela Breslau un match atletic cu o selecţionată Elveţiană. Intâlnirea ar urma să aibe loc la Zürich, sub deumirea Bucureşti-Zürich.

In ceeace priveşte lotul, se pare că nu va suferi modificări.

Interview de scurt metraj
CU
LUCIAN POPESCU

Ultima seară de antrenament, prima seară de emoţie—La A.B.C.-ul vieţii şi al boxului—Prima victorie şi prima înfrângere — Două cuvinte italieneşti, în camuflaj

Mâine nu, dar poimâine, la Reggio d'Emilia, — în ţara veşnicei latinităţi, — LUCIAN POPESCU, acest românaş cu ochii vioiu şi pumnii de dinamită, având în inimă mândria nebiruitului tricolor, iar în palmares victorii fără egalare, va încerca cucerirea unui titlu continental. E un eveniment pugilistic care iese din comun şi către care s'a îndreptat atenţia a tot ce este sportiv şi simte românește, în ţara asta mare şi eroică.

LUCIAN POPESCU e numele ce predomină astăzi ca şi eri, lumea noastră sportivă. Un nume care a făcut şi face cinste ţării din aburul cărui pământ şi-a vârît sănătatea în plămâni, posesorul lui... LUCIAN POPESCU...

A. B. C.-ul vieţii şi al boxului...

L-am găsit pe Lucian, acum două seri, în sala de box din str. Claudiului. Venise ca de obiceiu să-şi facă antrenamentul cotidian amestecat printre elevii sălii, şi după ce a isprăvit munca de oţelire a muşchilor, şi-a luat «la revedere» dela cei prezenţi. N'a

LUCIAN POPESCU

vea să-i mai vadă câtva timp.

L-am însoţit pe străzile întunecate şi în tramvaiul aglomerat. Şi peste tot, gânduri frumoase dintr'o carieră luminoasă, ne-au însoţit.

Lucian făcea una din rarele sale spovedanii:

— M'am născut la 24 Ianuarie 1912, dar anul în care am gustat din plăcerile boxului, n'aş putea să ţi-l precizez. Fratele meu Aurel, — astăzi decedat — făcea parte din prima falangă a boxeurilor români şi mă lua cu el, la antrenamentele pe cari le făcea în sala Y.M.C.A. Curând am devenit şi eu boxeur şi îndrumat de maestrul Teică, am urcat scările ringului. Primul match, prima victorie. Imi aduc aminte data: 23 Decembrie 1927. Adversarul meu fusese Nelu Oprescu, iar matchul se disputase la «Eforie» în cadrul unei mari reuniuni.

Prima victorie internaţională.

— Câte matchuri ai susţinut ca amator?

— Vreo douăzeci, iar în 1929, nemai având adversari printre amatori, am trecut la profesionism. La 9 Mai, am întâlnit pe germanul Herman Schön, pe care l-am învins la puncte. După cum vezi, am făcut un «dublu-debut»: ca profesionist şi ca internaţional.

In «oraşul lumină».

— Când ai făcut prima deplasare în străinătate?

— In acelaş an. După matchul cu Schön, am mai boxat cu Stamate, apoi cu Doculescu şi — la 10 August — la Paris am întâlnit pe Rene Gabens, cu care am terminat la egalitate.

Dansul campionatelor nuropene.

— Cum ai ajuns la primul campionat european?

— Prin două victorii internaţionale. Am învins la Bucureşti, pe Challange şi apoi pe Gabens. La 7 Iunie 1930 l-am învins prin k. o. tehnic pe Kid Olliva, campionul Europei la categoria muscă, şi iată-mă campion continental. Intre timp, am susţinut o mulţime de matchuri, cu compatrioţi sau cu streini, — întâlniri de care voiu vorbi odată pe larg, într'o eventuală autobiografie — şi apoi la 20 Septembrie 1931 — vezi, nu pot uita datele acestea memorabile din cariera mea — am devenit campion european la categoria cocoş, învingând pe Carlos Flix. Al treilea titlu european l-am câştigat la 3 Iunie 1939, dispunând de Phil Dolhem.

«Matchul vieţii».

— Care match din carieră ţi-a produs cea mai mare impresie?

— Cel cu Phil Dolhem. Mulţi mă credeau un pugilist trecut. Am urcat însă scările ringului, decis să redevin campion sau să dispud ultimul match al carierei. Am învins. A fost o fericire, care m'a copleşit.. De aceea, impresia pe care mi-a lăsat-o acest match, a fost cu mult mai puternică decât aceea a matchului cu Kid Oliva, când am devenit primul boxeur român, campion continental.

— Apropos de carieră, ca amator n'ai fost învins. Ca profesionist, însă, când ai pierdut primul match şi în faţa cărui boxeur?

— Cam prin 1931. Am pierdut la puncte în faţa lui Gh. Stamate. M'am revanşat însă peste puţin timp, dispunând de primul meu învingător, prin abandon.

«Am îmbătrânit cu trei ani !»

Fiindcă văd că ai ajuns aproape de casă şi cum vreau să nu te mai reţin, o ultimă întrebare: cum te simţi înaintea matchului cu Bondavalli şi ce crezi despre acest match?

— Mă simt admirabil. Ca şi în 1939, numai că... am mai îmbătrânit cu trei ani... Am pentru Bondavalli toată stima — e doar învingătorul lui Weiss! — dar am o încredere în forţele mele, care mă face să fiu mai plin de optimism ca oricând, în privinţa rezultatului pe care îl veţi aştepta Duminică seara la radio... Ei, şi acum... la revedere...

— La revedere, călătorie frumoasă şi... succes...

— «Grazie, segnor»...

...Pe după colţul intrării Tighina, a dispărut cu paşi uşori, o umbră...

Era Lucian Popescu...

Costin Păun

Arbitrii jocurilor de Sâmbătă şi Duminică din Cupa României şi Cupa Basarabiei

CUPA ROMÂNIEI

Timişoara: Chinezul — Gloria (Arad), arb. Rausch (Reşiţa).

Timişoara: Electrica — Ripensia, arb. delegat de Distr. Tim.

Bucureşti: M. Oficial — Carmen, arb. Tică Iliescu.

Lupeni: Minerul — Mica, arb. Bogdan (Simeria).

CUPA BASARABIEI

Sibiu: Universitatea — F. C. Craiova, arb. Alexandriu (Buc.).

T. Severin: CFR. — Jiul, arb. Chesnoiu (Craiova).

Bucureşti: Juventus — FC Ploeşti, arb. Ştefănescu-Coca.

Bucureşti: Rapid — Unirea Tr., arb. Ionescu-Tope (Ploeşti).

H. A. S. K. face antrenament astăzi la Venus

Oaspeţii croaţi au fixat pentru ziua de astăzi un program foarte variat. O fericită îmbinare a utilului cu plăcutul.

Dimineaţa, la ora 10, echipierii H. A. S. K.-ului vor face un uşor antrenament pe terenul din Splaiu, pentru acomodarea cu gazonul şi menţinerea condiţiei fizice.

După masă, caravana croată va vizita oraşul în autobuze, pentruca la ora 18 să poposească la terenul Giuleşti, unde se va servi oaspeţilor un vin de onoare la sediul stadionului.

Comportarea jucătorilor români în matchurile de rugby cu G. U. F. Milano

Revenind la echipa română voi marca jocul excepţional al lui Fernand Calistrat care Duminică a pus la index orice adversar din ţară. A fost de departe cel mai bun jucător de pe teren.

G. Vasilescu l-a urmat din linia de treisferturi, iar dacă terenul ar fi fost uscat, ar fi făcut un joc şi mai superb.

Onţică într'un lot necunoscut a muncit serios şi cu mult aplomb.

V. Grigorescu mai puţin întrebuinţat s'a interca at spre sfârşit de minune contribuind serios la victorie.

O menţiune specială meri ă Traian Dumitru pentru jocul prestat în repriza secundă. Din înaintare ne-au plăcut Virgil Anastasiade care a jucat în mare maestru, luptând cu toată inima pentru victoria clubului său.

Tănase, Fanella, Kurzbauer, Covaci şi Naum s'au remarcat din rest.

Inaintaşii noştrii neobişnuiţi cu jocul atât de viu pe acest compartiment au trebuit să depună eforturi pe care în mod normal nu le depune la matchuri. Ca şi la Milano am constatat că înaintarea s'a divizat şi Duminică în două tabere neputând face decât un singur lucru şi anume: ori împingeau la grămadă şi se luptau la grămadă deschisă în rol de soliști ,ori se sustrăgeau de la luptă pentru a fi buni în joc deschis.

Un lucru a fost însă îmbucurător. Este sigur că şase sau şapte din opt înaintaşi au împins cu nădejde la grămadă, lucru rar la noi în România şi care de altfel şi-a arătat roadele în joc, când grămada română ridiculiza pe cea adversă.

Ca încheiere voi spune că ambele jocuri cu italienii au deşteptat rugbyul român din toropeala în care căzuse. Jocurile în sine ca şi comportarea ambelor echipe bucureştene fiind mai presus de orice critică şi în directă concordanţă cu actualele interese ale rugbyului. Trebue să aducem cele mai sincere laude jucătorilor pentru isprăvile reuşite Joi ca şi Duminică.

Deasemenea elogiile noastre se îndreaptă către d-nii Şerban Ghica organizatorul turneului precum şi a d-lui col. Teodorescu directorul general al P. T. T.-ului care nu au precupeţit nici un sacrificiu pentru ca aceste întâlniri cu confraţii italieni să depăşească toate mari e reuniuni rugbyste de până acum.

Theo Kranz

In partidele cu HASK de Sâmbătă şi Duminică

Gică Popescu, Duce şi Mihăilescu la Venus
iar Ploeşteanu şi Humis la Juventus

De prima zi a turneului H. A. S. K. nu ne mai desparte decât o singură zi şi evenimentul este aşteptat cu un interes enorm de sportivii bucureşteni, care vor să revadă la lucru pe reputata echipă universitară din Zagreb. Cum spuneam, H. A. S. K. a mai jucat odată în Capitală, acum 4 sau 5 ani şi atunci a învins confortabil şi după un joc de înaltă factură atât pe Venus, cât şi pe Rapid, lăsând o impresie formidabilă.

Acum, HASK vine cu acelaş efectiv aproape şi cu o formă pe care o dovedesc rezultatele ultimelor jocuri disputate în Croaţia, rezultate pe care le publicăm în altă parte a ziarului.

Adversarii români joacă întăriţi

Cele două echipe care vor fi adversare ale formaţiei croate se pregătesc într'un chip intens. In primul rând, fiecare caută să-şi pună la punct echipa pe care o va prezenta în contra croaţilor.

Astfel, Venus, care va juca Sâmbătă cu HASK, va prezenta o garnitură serios întărită. Din cercurile venusiste am fost informaţi că în jocul de poimâine Venus va alinia următoarea echipă:

David-Duce, Lupaş-Cearughin ,Popescu, Fieraru Ene, Ploeşteanu, Humis, Mihăilescu, Gică Popescu.

GICĂ POPESCU

Pe de altă parte, nici Juventus nu vrea să se lase mai prejos. Roş-albaştrii se gândesc să-şi întărească echipa cu doi jucători venusişti, pentruca formaţia să fie aceasta:

Budan-Giuan, Virgil Popescu-Pepelea, Negrescu, Drăgan-Oană, Ploeşteanu, Humis, Bărbulescu, Naciu.

Două jocuri de cupa Basarabiei în deschidere

Interesul pentru acest turneu excelent este arătat de faptul că în deschidere se dispută două importante jocuri în cadrul turneului final al Cupei Basarabiei.

Este vorba de Juventus — FC. Ploeşti, care are loc Sâmbătă, şi Rapid—Unirea Tricolor, care se joacă Duminică.

Jocuri decisive care anunţă, prin caracterul lor eliminatoriu, spectacole înverşunate, adevărate jocuri de Cupă, aşa cum numai aceste grupări ştiu să ofere.

Toate echipele anunţă formaţii complecte pentru aceste partide.

Alonsos trimite o bombă năpraznică la poarta Germaniei apărată de John în matchul Germania — Spania jucat de Berlin

Domnii Colonei I. Mihăilescu şi N. Cruţescu au fost decoraţi

D-nii Colonei I. Mihăilescu şi N. Cruţescu neobositul conducător al grupării Unirea Tricolor, sunt îndeajuns de cunoscuţi în lumea noastră sportivă.

Drept răsplată pentru meritele pe care cei doi distinşi ofiţeri le au în armată, au fost decoraţi cu Coroana României în gradul de ofiţeri.

Sportul românesc se poate mândri că numără în rândurile susţinătorilor săi exemplare de elită cum sunt cei doi militari superiori.

Echipa României de tennis soseşte azi în Capitală

Astăzi la ora 15 soseşte, venind dela Berlin, echipa României de tennis care a întâlnit pe reprezentanţii Marelui Reich german. In gară, jucătorii români, vor fi primiţi de către reprezentantul F. R. T. M.-ului şi de numeroşi prieteni.

Lotul naţional de rugby convocat la O. S. R., astă seară

Toţi jucătorii de rugby cari au făcut deplasarea în Italia cu lotul echipei naţionale, sunt convocaţi astă-seară, Vineri 29 Mai, ora 19, la «Organizarea Sportului Românesc», direcţia tehnică.